

Anaalklieren en hun problemen

A. De functie van anaalklieren

Anaalklieren zijn twee "zakjes" aan weerszijden van de anus bij hond en kat. In die zakjes wordt een pasteuze tot vloeibare substantie gemaakt die vreselijk doordringend (vies) ruikt. De anaalklieren worden normaal gesproken gelegegd na de ontlasting van het dier, om een duidelijk kenteken achter te laten. Deze " geurvlag " dient voor de hond voor de herkenbaarheid binnen de roedel en het waarschuwen van dieren van buiten de roedel. Voor de kat helpt de geurvlag bij het afzetten van het territorium. Op zich spelen de anaalklieren dus een nuttige rol in het sociale leven van onze huisdieren.

B. Anaalklierproblemen

Helaas functioneren de anaalklieren soms nogal problematisch. Indien het legen van de anaalklieren aan het eind van de ontlasting niet goed verloopt, kunnen de anaalklieren " overvuld " raken.

De inhoud van overvulde anaalklieren is gevoelig voor het aanslaan van infecties, waarna er een anaalklierontsteking kan ontstaan. Een ernstige ontsteking van de anaalklieren kan tot een fistelend anaalklierabces leiden: naast de anus zien we dan één of meerdere gaten waar ontstekingsvloeistof of pus uitkomt.

C. Symptomen van anaalklierproblemen

Door de eigenaar worden dit soort problemen meestal snel opgemerkt, aangezien een dier er veel last van heeft. Het meest opvallende symptoom is het veelvuldig likken en bijten naast of op de staartbasis ten gevolge van de jeuk en irritatie die overvulde en/ of ontstoken anaalklieren veroorzaken. Daarnaast verspreiden problematische anaalklieren vaak een typische penetrante stank .

D. Onderzoek en therapie bij anaalklierproblemen

Indien een dier bovengenoemde symptomen heeft onderzoekt de dierenarts natuurlijk de conditie van de anaalklieren en hun inhoud. Maar ook wordt gecontroleerd of er geen sprake is van een vlooienprobleem of vlooienallergie, aangezien daar dezelfde symptomen bij gezien kunnen worden. In ieder geval worden de anaalklieren door de dierenarts gelegegd. Afhankelijk van de bevindingen wordt dit na een week nog een keer herhaald of worden de anaalklieren (indien nodig onder sedatie) met een anti-bacterieel middel gespoeld . Ook dit spoelen kan enkele keren herhaald worden, totdat de anaalklieren weer een volledig normale omvang en inhoud hebben.

Bij ernstige ontstekingen of abscessen worden bovendien antibioticum tabletten voorgeschreven.

Indien ondanks deze grondige aanpak de problemen steeds snel terugkomen, valt het te overwegen om de anaalklieren chirurgisch, dus operatief, te laten verwijderen. Aangezien deze operatie vlak naast de anus plaatsvindt, is er een kleine kans (kleiner dan 5%) dat het dier door de operatie onzindelijk wordt voor ontlasting. Daarom kiezen we nooit direct voor deze oplossing.

bron: www.causus.be